

Från misär till en fri människa

Kramen från helvetet handlar om Victor de Almeidas liv från barndomen i Kap Verde till Nacka i Sverige. Han börjar tidigt med kriminalitet och droger, huvuddrogen är heroin och det kommer att ta två decennier för honom att bli helt fri också från metadon.

Efter att ha [följt Dialogiskt](#), en talkshow med programledaren **Victor de Almeida** på Youtube hamnar boken om hans liv i mina händer. Jag fastnar så fort jag börjar läsa.

Victor föddes på ön Santiago medan ögruppen Kap Verde fortfarande var en portugisisk koloni. Landet blev självständigt först 1975.

Kap Verde var slavhandelns centrum, öarna var tomma innan de fylldes med européer och slavar. Slavarna behandlades sämre än djur och portugiserna manipulerade dem för att de inte skulle gå ihop mot slavägarna. Slavar togs från olika områden i Afrika och eftersom de inte förstod varandra skapade de språket kreol. Det blir sedan portugisernas barn, de som européerna fått med slavar, som övertar makten när portugiserna försvinner. De behåller makt och rikedomar.

I boken beskrivs också de ljusa sidorna av Kap Verde: vackra stränder, dofter, god mat och gemenskap i byn. Man går och tittar på tv hos grannen, något jag själv gjorde i byn där jag föddes i Uruguay.

Victor berättar också om hur människor beter sig olika mot varandra beroende på hudfärg och hur svart någon är. Jag har själv sett liknande beteenden i många sydamerikanska länder. Många afrikaner använder salvor för att bli vitare i hyn, salvor som kan ge frätskador..

Victor de Almeidas pappa var frånvarande under uppväxten och som 4-åring blir Victor sexuellt utnyttjad av en barnvakt och vän till familjen. Ungefär samtidigt försvinner hans mamma hemifrån och kommer till familjen **Aschberg** i Sverige. Victor kommer senare till Sverige och återförenas med mamma som jobbar som städerska och har ett förhållande med en man som är alkoholiserad.

Hans mamma får avlastning, Victor får kontaktfamilj och sommarfamilj, men han har en oro i kroppen. Han röker hasch och hamnar med fel kompisar, börjar med kriminalitet och tyngre droger. Åker in och ut på både behandlingshem, anstalter och sjukhus där han blir inlagd för heroinöverdoser. Han blandar droger men har heroin som huvuddrog.

I boken beskriver han smärtan efter bortgångna vänner som *kramen från helvetet* tagit. Det hemskaste av allt han beskriver, är som jag upplever det, **Keishas** bortgång (hans ena dotters mamma). Hon dör av hjärtproblem.

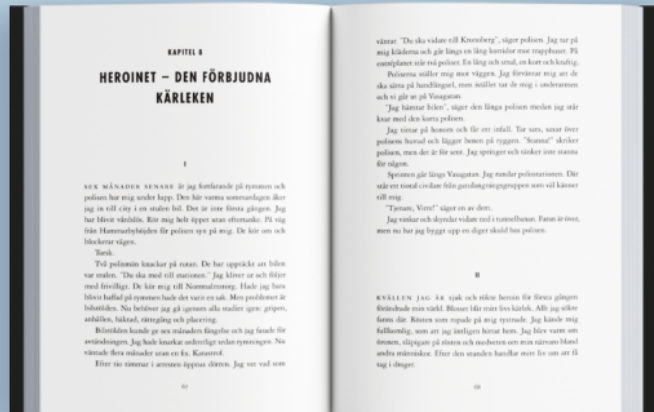
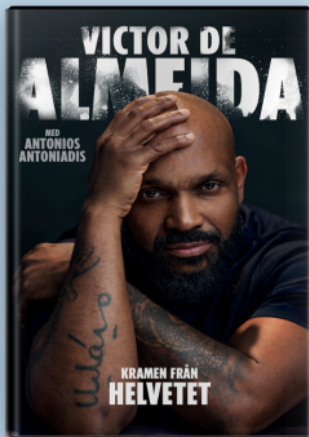
Efter 27 dokumenterade överdoser är det efter det här som kramen från helvetet släpper sitt grepp om Victor själv. Han slutar också med metadon som han menar är en drog på recept.

Jag råder starkt alla att läsa boken och ta del av viktig kunskap. Avslutningsfrasen lånar jag från Victor som säger :
"Jag glömmer aldrig min historia."

Text: Alejandra Collazo

Kramen från helvetet

Victor Almeida och Antonios Antoniadis
Mondial 2023

KAPITEL 8
HEROINET – DEN FÖRBUDNA
KÄRLEKEN

SEK MÅNADER SENARE är jag fortfarande på systemet och polisen har mig under kapp. Det här varna söndagsmorgon blir jag in till i stug i en stund här. Det är inte första gången. Jag har blivit vårdad. Rör mig helt öppet utan eftertanke. På väg till Hammarbyhöjden för polisen ror på mig. De kör om och blockerar vägen.

Tack.
Till polisen klickar på rutan. De har öppnats en bil som andra. "Du ska med till matstuga." Jag kliver ut och följer med frivilligt. De kör mig till Narmalmstorg. Här jag bara blivit kallad på systemet hade det varit en sak. Men problemen är bakåt. Nu betalar jag på systemet alla saker som jag gör, utskick, bakad, städning och plåtering.

Kärleken kunde ge sex månaders fängelse och jag frände för svindlingen. Jag hade tänkt underligt under systemet. Nu väntade flera månader utan en En. Katarina.

Efter tio timmar i armstret öppnas dörren. Jag ser vad som

väntar. "Du ska vidare till Krossberg", säger polisen. Jag ser på mig själv och gör några små läng blickar mot ryggen. På exempelvis står två poliser. En lång och smal, en kort och kraftig. Polisen säger till mig med vägen. Jag förstår mig ut de ska sitta på handläggning, men snälla tar de mig i underarmen och vi går ut på Vaugatan.

"Jag hälsar bilen", säger den långa polisen medan jag står kvar med den korta polisen.

Jag ser på bilen och får ett infall. Tar sats, snarare över polisen baktid och lägger benen på ryggen. "Samma" skriker polisen, men det är för sent. Jag springer och tänker inte stanna för någon.

Springer går längs Vaugatan. Jag mår polistationen. Det står ett stort civilt från gatubelysningsgruppen som vill klistra till mig.

"Tysan, Vits!" säger en av dem.
Jag tänker och dynda vidare med i riktningen. Fästa är övrigt, men nu har jag byggt upp en djupa skuld hos polisen.

KÄRLEKEN. JAG ÄR sjuk och vilken berusen för flera gånger förtämlade mina tankar. Blixtar är ett lyckligt. Allt jag vill göra är. Rätten som ropade på mig styrande. Jag kunde mig fullständigt, som att jag självigen betat barn. Jag blev varm om fötterna, tillgripa på minna och underen om min närmaste hand under minnanden. Efter den stunden handlar mitt liv om att bli tag i dögen.